

At tage Gud alvorligt

Forberedelse til at regere med Kristus (Del 3)
af Derek Prince

For nylig, da jeg mediterede over forskellige definitioner af tro, kom jeg frem til min egen: Tro er at tage Gud alvorligt. Det var resultatet af at have mødt så mange kristne, som hævdede at have tro, men som ikke tog Gud alvorligt.

At tage Gud alvorligt betyder at tage hans ord alvorligt. Hvis en person taler til os, men vi ignorerer - eller endda afviser - meget af det, han siger til os, tager vi ham bestemt ikke alvorligt. Faktisk gør vi os skyldige i respektløshed.

Det samme gælder for Gud. Hvis vi ignorerer eller afviser meget af det, han siger til os gennem Skriften, tager vi ham ikke alvorligt. Vi behandler ham faktisk med mangel på respekt. Alligevel er det sådan, mange kristne forholder sig til Gud. De behandler hans ord som et tag-selv-bord, hvor de udvælger de dele, der falder i deres smag og lader de andre passere forbi.

Der er fire praktiske måder, hvorpå Guds ord finder anvendelse i vores liv: Hans løfter, hans bud, hans forbud og hans advarsler. Vi vil tage nogle eksempler på hver af dem efter tur og overveje, hvordan de kan gælde for os.

Guds løfter

De fire evangelier indeholder mange vidunderlige løfter fra Jesus, men før vi gør krav på dem for os selv, er det vigtigt at fastslå, hvem hvert løfte blev givet til. Evangelisterne skelner klart mellem de ord, Jesus talte til sine disciple, og dem, han talte til enten folkemængden eller til personer, der ikke var disciple. Der er mere end 900 vers med ord talt til disciple og omkring 860 til ikke-disciple.

Det, der kendetegnede sande disciple, var engagement. De havde forpligtet sig uforbeholdent til at adlyde og følge Jesus, uanset de personlige omkostninger. Jesus selv opstillede denne betingelse:

" Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel. Sådan kan ingen af jer være min discipel uden at give afkald på alt sit eget. " (Lukas 14:27, 33)

Det er klart, at vi, der lever i dag, ikke var til stede, da Jesus faktisk talte. Før vi anvender nogle af hans løfter på os selv, er vi nødt til at spørge: Er jeg den slags person, som Jesus talte til? Gælder hans løfter for mig? Har jeg ret til at gøre krav på dem?

For eksempel indeholder Johannes 14 herlige løfter, som for eksempel:

"Alt, hvad I beder om i mit navn, det vil jeg gøre. Hvis I beder om noget i mit navn, vil jeg gøre det. Fordi jeg lever, skal også I leve. Fred efterlader jeg hos jer, min fred giver jeg jer. Jeres hjerte skal ikke være uroligt, og det skal ikke være bange." (vers 13, 14, 19, 27 NKJV)

Men disse skønne løfter blev kun givet til en gruppe af engagerede disciple. Peter talte på vegne af dem alle, da han sagde: "Se, vi har forladt alt, vi havde og har fulgt dig." (Lukas 18:28). At gøre krav på disse løfter uden at opfylde denne betingelse er ikke tro, men formodning. Vi er alle nødt til at spørge os selv: Er jeg en discipel - eller bare et medlem af kirken?

Guds bud

"Deraf kan vi vide, at vi kender ham: hvis vi holder hans bud. Den, der siger: »Jeg kender ham,« men ikke holder hans bud, er en løgner, og sandheden er ikke i ham" (1. Johannesbrev 2:3-4)

Vores reaktion på Guds bud afslører vores sande åndelige tilstand. At adlyde dem er et bevis på, at vi kender Gud.

Bibelen indeholder mange bud, der dækker forskellige områder af vores liv, men Jesus opsummerer dem alle i ét, der har forrang frem for alle andre:

"Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden." (Johannes 13:34-35)

Ved at adlyde dette bud opfylder vi hele loven: "For hele loven er opfyldt i det ene ord: »Du skal elske din næste som dig selv.«" (Galaterne 5:14). Kærlighed er det endelige formål, som alle andre bud blev givet for:

"Sigtet med det påbud er kærlighed af et rent hjerte, af en god samvittighed og af en oprigtig tro. Nogle har forvildet sig bort fra dette og har vendt sig til tom snak"

(1 Timoteus 1:5-6).

Det er på dette grundlag, at vi skal vurdere vores lydighed mod Guds bud. Vi er nødt til at spørge os selv: Er mit liv et udtryk for Guds kærlighed?

Guds forbud

"Elsk ikke verden og heller ikke det, som er i verden. Hvis nogen elsker verden, er Faderens kærlighed ikke i ham" (1. Johannesbrev 2:15)

Gud forbyder os her at elske verden. Han tvinger os til at træffe et valg. Vi kan elske verden, eller vi kan elske Gud Faderen. Men vi kan ikke gøre begge dele. Det må være det ene eller det andet - enten kærlighed til Gud eller kærlighed til verden.

I Det Nye Testaments sprogbrug omfatter verden alle mennesker og alle aktiviteter, der ikke er underlagt den retfærdige regering, som Guds udpegede hersker, Jesus Kristus, står i spidsen for. På denne måde er verden - bevidst eller ubevidst - i oprør mod Gud. At elske verden er derfor at tilslutte sig dens oprør.

Verdens tiltrækningskraft i vores liv er ekstremt stærk. Den tilbyder os mange lokkemidler. Nogle er tilsyneladende uskyldige, men i dem ligger oprørets diskrete gift.

Medierne er en af de vigtigste kanaler for verdens indflydelse med alle de former for underholdning, de tilbyder. Jeg er kommet til den konklusion, at underholdning ikke er et kristent koncept, hvis det efterlader folk helt passive. I Bibelen indstiftede Gud for sit folk sæsoner med glædelig fejring, men folket var selv en del af aktiviteten. De var aldrig blot passive tilskuere.

Desuden er meget af nutidens underholdning gennemsyret af moralsk og åndelig urenhed og har en diskret besmittende effekt. For nogle år siden så Ruth og jeg en film, som var en glimrende komedie med førsteklases skuespillere - men den indeholdt et par sekvenser med grimt sprog. Vi havde lyst til at se den en gang til, men til sidst besluttede vi, at vi ikke ville udsætte Helligånden i os for det sjofle sprog i filmen.

Til sidst besluttede vi, at vi aldrig frivilligt ville udsætte os selv for noget, der forherligede synden og vanærede Jesus Kristus. Vi har også gjort det til et princip ikke at have nogen bog eller anden genstand i vores hjem, som vanærer Jesus. Virker det radikalt? Det kan det måske være. Men kristendommen er en radikal religion.

Guds advarsler

I Matthæusevangeliet 24 giver Jesus en profetisk forsmag på forholdene i de sidste dage. Han begynder med en advarsel mod bedrag: "Se til, at ingen bedrager jer." (NKJV). I vers 11 gentager han sin advarsel: *Da vil mange falske profeter stå frem og bedrage mange* (NKJV). Bedrag er den største enkeltstående fare, som kristne konfronteres med i de sidste dage.

I Matthæus 24 rettede Jesus sin advarsel til de apostle, som han selv havde udvalgt, og som havde været sammen med ham i de tre år, hans tjeneste varede. Hvis disse apostle havde brug for en sådan advarsel, hvordan kan nogen kristne i dag så forestille sig, at de er immune over for denne fare?

Alligevel har jeg mødt ikke så få kristne, som synes at føle, at advarslen mod bedrag ikke gælder dem. Denne reaktion er faktisk et tegn på, at bedraget allerede er i gang med at virke i dem.

I 2. Thessalonikerbrev 2:9-10 bekræfter Paulus advarslen mod bedrag i forbindelse med Antikrists fremkomst.

“Den lovløses [Antikrist] komme er Satans værk og sker med al kraft og med løgnetegn og løgneundere og med alt uretfærdighedens bedrag over for dem, der fortabes, fordi de ikke har taget imod kærlighed til sandheden, så de kunne blive frelst.”

Mange karismatiske kristne har den holdning, at ethvert budskab eller enhver tjeneste, der ledsages af overnaturlige tegn, nødvendigvis må være fra Gud, men det er ikke sandt. Bibelen indikerer, at Satan også kan frembringe forskellige former for overnaturlige tegn. Når man uden videre accepterer alt overnaturligt som værende fra Gud, åbner man faktisk en dør for bedrag.

Der er kun ét sikkert værn mod bedrag: Det er at modtage kærlighed til sandheden. Det er mere end blot at lytte til prædikener eller læse i Bibelen. Det indebærer en intens og lidenskabelig forpligtelse over for Skriftens autoritet, som påvirker alle områder af vores liv. Det frembringer en instinktiv reaktion i os mod ethvert budskab eller enhver tjeneste, der ikke er tro mod Skriften.

Gud tilbyder hver enkelt af os denne kærlighed til sandheden. Er vi villige til at modtage den? Skal vi tage hans advarsel alvorligt, eller skal vi ignorere den?

Undervisningsbrev

Afskrift: TL-L004-100-DAN

Sidst opdateret: 29 May 2025

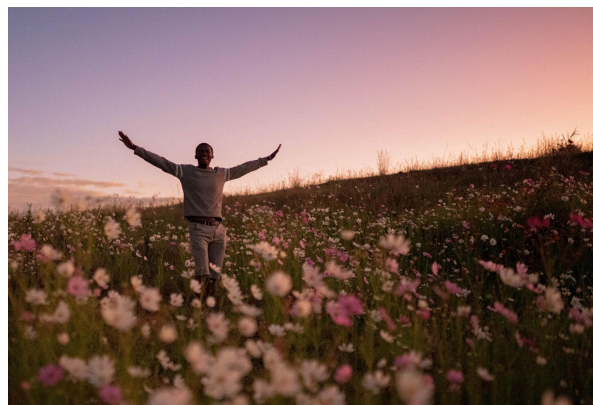
Hjemmeside: derekprince.com/da-dk

Bøger

Oplys og udvid din forståelse af Bibelen med en samling af Derek Princes kristne bøger.

Daglige andagter

Besøg vores samling af gratis andagtstekster. Skrevet af Derek Prince med inspiration fra Biblen, med daglige praktiske læresætninger til at opløfte din kristne tro.

Legacy radio

Lyt til inspirerende 10-minutters udsendelser, som sammenbinder troen og livet. Fra Derek Prince Legacy Radio-podcasten.

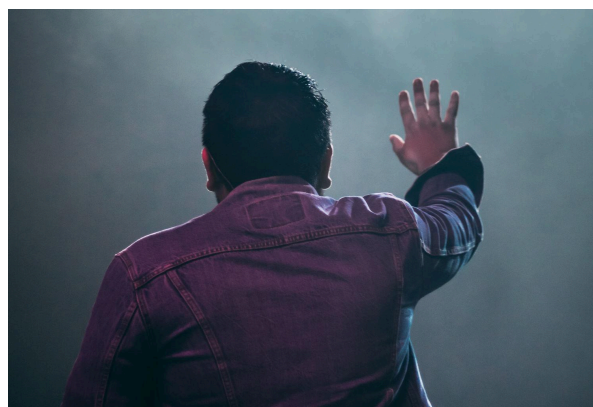
Prædikener

Se originale prædikener af Derek Prince i digitalt remastered kvalitet. Inkluderer komplet afskrift af hver udsendelse (gratis download).

Officiel app

Gratis tilgængelig. Download den officielle Derek Prince Ministries-app og udrust din tro. Hvor som helst og når som helst.

Trosproklamationer

Erklær din tro, og oplev Guds ords forvandlende kraft med vores bibelbaserede proklamationskort.

